

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/62/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611200267
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Ferenčík
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5611200267.6

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a. s., so sídlom v Bratislave, Strakova č. 1, IČO: 36 816 337, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bárdošova 2/A, IČO: 36 866 881 proti žalovaným: 1. O. G., D.. XX. XX. XXXX, N. S. U. O., S. Č.. XXXX/XX, 2. I. G. L., D.. XX. XX. XXXX, N. Ž., X.. G.. M.. D. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaných: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.625,27 eur s príslušenstvom, o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 102,81 eur, spočívajúce v zaplatených súdnych poplatkoch a ďalej nahradiť trovy právneho zastúpenia žalobcu vo výške 421,16 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, a to mesačných splátkami vo výške 20 eur, splatnými vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto uznesenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaných - Spotrebiteľské združenie OSA sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.01.2011 domáhal voči žalovaným uloženia povinnosti zaplatiť sumu vo výške 2.106,29 Eur s príslušenstvom. Súd vo veci smej rozhodol najprv rozsudkom č. k.: 7C/62/2011-40 zo dňa 31.03.2011, ktorým žalovaných zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 481,02 eur a to mesačnými splátkami vo výške 40 eur. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v časti vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol a výroku o trovách konania. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline ako odvolací súd, uznesením č. k.: 6Co/275/2011-64 zo dňa 29.02.2012, rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom v ostanej časti zostal rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý. V rozsahu odvolacím súdom zrušenej časti tunajší súd opätovne vec prejednal a rozhodol tak, že rozsudkom č. k.: 7C/62/2011-134 zo dňa 29.11.2012 žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.065,14 eur a to mesačnými splátkami každého vo výške 15 eur. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol, ďalej súd určil, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve zo dňa 23.10.2007 číslo 70002183 je v časti o poistení úveru neprijateľná a zároveň súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 3 O. s. p., že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania rozhodol súd uznesením č. k. 7C/62/2011-207 zo dňa 29. 10. 2014, ktorým zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 163,15 eur, spočívajúce v zaplatených súdnych poplatkoch a ďalej nahradiť trovy právneho zastúpenia žalobcu

vo výške 669,05 eur. Vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaných náhradu trov konania súd nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný v 1. rade, ktoré odôvodnil tým, že jeho osobné, majetkové a zárobné pomery sa zmenili. V roku 2012 mal ťažkú autonehodu, bol v ústavnej protialkoholickú liečbu. Po prepustení z liečby býval v útulku a bol aj poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Má určenú vyživovaciu povinnosť na tri deti pochádzajúce z manželstva s odporkyňou v 2. rade. Žalovaný v 1. rade ďalej v odvolaní uviedol, že musí splácať viaceré dlhy, ktoré sú už predmetom exekučných konaní a taktiež má dlh aj voči zdravotnej poisťovni za poskytnutú starostlivosť. V odvolaní žalovaný navrhol, aby súd zvažil použitie moderačného práva alebo nejakú inú alternatívu - zníženie sumy, či splátkový kalendár.

O podanom odvolaní žalovaného voči napadnutému uzneseniu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6Co/203/2015-240 zo dňa 21. 5. 2015, ktorým uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/62/2011-207 zo dňa 29. 10. 2014 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia uviedol odvolací súd, že hoci prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia o trovách konania uviedol výšku úspechu navrhovateľa a neúspechu odporcov v konaní, opomenul vyčíslieť čistý úspech navrhovateľa v konaní. Zároveň odvolací súd dal do pozornosti aj ustanovenie § 150 O. s. p., ktoré súdu dáva možnosť, aby za splnenia predpokladov uvedených v citovanom ustanovení výnimočne nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi buď celkom alebo sčasti. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia, najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 ods. 1 O. s. p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania, charakter sporu a podobne.

Podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 167 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Vzhľadom na citované ustanovenia a vyššie uvedené skutočnosti ako aj s prihliadnutím k právnemu názoru odvolacieho súdu, prvostupňový súd opätovne vec preskúmal a znova rozhodol o náhrade trov

konania. Pre rozhodnutie o trovách sporového konania, je rozhodujúci procesný úspech a neúspech žalobcu ku dňu rozhodovania o trovách konania. V predmetnom konaní sa žalobca domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia peňažnej pohľadávky vo výške 2.106,29 eur s jej príslušenstvom. Súd vyhovel žalobe, čo do sumy 1.546,16 eur. Najprv rozsudkom č. k.: 7C/62/2011-40 zo dňa 31.03.2011 v časti sumy 481,02 eur a následne na základe rozhodnutia odvolacieho súdu v zrušenej časti súd vyhovel žalobe v časti 1.065,14 eur, teda spoločne mal žalobca úspech v časti o zaplatenie 1.546,16 eur z pôvodne žalovanej sumy. Pomer úspech a neúspechu tak predstavoval 73 % úspechu v prospech žalobcu a zvyšných 27 % neúspechu žalobcu v prospech žalovaných, ktorá predstavuje zvyšnú časť žaloby, ktorá bola zamietnutá. Spravujúc sa právnym názorom odvolacieho súdu vyslovenom v zrušujúcom uznesení, ktorým rozhodol o odvolaní žalovaného v 1. rade, súd pri opätovnom rozhodovaní o trovách konania, vypočítal výšku čistého úspechu žalobcu v konaní, ktorá v percentuálnom vyjadrení predstavuje 46 % v prospech náhrady trov konania žalobcu. (Od úspechu žalobcu 73 % bol odpočítaný úspech žalovaných 27 %, čo predstavuje čistý úspech žalobcu v konaní).

Trovy konania žalobcu pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 126 Eur (položka č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou č. I, Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, súdny poplatok vo výške 97,50 eur za odvolanie voči rozsudku zo dňa 20.05.2011. Do náhrady trov konania bol započítaný aj tento súdny poplatok, vzhľadom k tomu, že na odvolanie žalobcu, bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie, čo predstavuje procesný úspech žalobcu v odvolacom konaní. Súd priznal vo výroku ako náhradu trov konania za zaplatené súdne poplatky, náhradu vo výške 163,15 eur (t. j. 126 € + 97,50 € = 223,50 eur a z toho 46 %, teda priznaná suma náhrady trov konania tak predstavuje čiastku 102,81 eur).

Písomným podaním zo dňa 25.10.2012 si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil a vyčíslil trovy právneho zastúpenia v konaní celkovo vo výške 1.042,97 eur s DPH. Pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia žalobcu súd vychádzal z ustanovení Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR, č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov ako aj s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku. Právny zástupca žalobcu si vyúčtoval odmenu advokáta v zmysle § 9, § 10, § 13 ods. 1 Vyhlášky za 6 úkonov právnej služby. Základnú sadzbu tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby súd určil v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 vyhlášky v sume 108,64 eur, keď hodnota uplatňovanej pohľadávky bola vo výške 1.625,27 eur. (Konanie o časti zrušenej uznesením krajského súdu, v ktorej časti si žalobca vyúčtoval aj tarifnú odmenu advokáta). Súd priznal tarifnú odmenu advokáta za štyri úkony právnej služby, keď súd nepriznal odmenu za úkon písomné podanie protistrane - pokus o zmier. Uvedené podanie bolo urobené v časti pred začatím konania o veci samej t. j. pred podaním žaloby na súd, preto súd toto podanie nepovažuje za úkon právnej služby odmeňovaný v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky (v aktuálnom znení). Zároveň súd nepriznal ani odmenu za úkon právnej služby označený ako „vyjadrenie zo dňa 25.10.2012. Podľa obsahu uplatneného úkonu právnej služby súd zistil, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu týmto podaním reagoval na súdom uloženú povinnosť žalobcovi na pojednávaní pred tunajším súdom dňa 19.10.2012, ktorým súd uložil žalobcovi, aby súdu zaslal v troch vyhotoveniach písomnú špecifikáciu žalovanej sumy. Pre nepriznanie odmeny za uvedený úkon, súd uvádza ako dôvod, že takýto úkon právnej služby nie je odmeňovaný v zmysle žiadneho ustanovenia vyššie citovanej vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov a zároveň súd konštatuje, že žalobca bol v uvedenom konaní zastúpený advokátskou kanceláriou t. j. osobou znalou práva, ktorej zákonnou povinnosťou v zmysle Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii § 18 ods. 2 zákona, bolo poskytovať služby právnej pomoci s odbornou starostlivosťou. Nakoľko právny zástupca žalobcu si uvedenú zákonnú povinnosť nesplnil už pri prvom úkone t. j. nepodal riadny návrh na začatie konania (žalobu) v zastúpení žalobcu, súd vyzval na odstránenie uvedeného nedostatku (špecifikácia žalovanej sumy), a preto nie je možné priznať žalobcovi náhradu za trovy právneho zastúpenia za tento úkon právnej pomoci, keď tieto trovy (odmena advokáta za vyjadrenie zo dňa 25.10.2012) boli vynaložené zbytočne navyše a teda neúčelne.

Súd priznal odmenu za nasledovné úkony právnej služby:

- prevzatie veci a príprava právneho zastúpenia
- písomné podanie na súd
- odvolanie voči rozsudku zo dňa 20.05.2011
- účasť na pojednávaní dňa 19.10.2012

K priznaným úkonom právnej pomoci prináležiaci režijný paušál (3 x 7,41 € - r. 2011, 1 x 7,63 € - r. 2012). Odmena advokáta tak predstavuje čiastku 434,56 eur + 20 % DPH = 521,47 eur s DPH, pričom súd priznal s poukazom na vyššie uvedené - zásadu pomeru úspechu a neúspechu v konaní, len v rozsahu čistého úspechu žalobcu v konaní 46 % z odmeny advokáta s DPH, t. j.: v sume 239,88 eur, režijný paušál spolu: 29,86 eur + 20 % DPH = 35,83 eur. Súd však priznáva náhradu len vo výške 46 % podľa pomeru úspechu žalobcu v konaní, t. j.: 16,48 eur.

Súd priznal s poukazom na ustanovenie § 15 a nasl., vyhlášky v rámci trov právneho zastúpenia žalobcu aj náhradu hotových výdavkov spočívajúcich v cestovných výdavkoch za účasť právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní pred tunajším súdom dňa 19.10.2012 a to vo výške 176,19 eur (Bratislava - Liptovský Mikuláš a späť, počet Km spolu: 576, spotreba pohonných hmôt 6,2 l/100 km, cena za 1 l (benzín): 1,591, sadzba náhrady 0,183 eur). Súd však s poukazom na vyššie uvedené z priznanej náhrady hotových výdavkov, priznáva len 46 %, t. j.: 81,05 eur. Náhradu za stratu času v súvislosti s cestovaním do miesta pojednávania, účasť na pojednávaní, súd priznal v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky, pričom jednu šesťdesiatinu výpočtového základu súd vzal za obdobie roka 2012 (termín pojednávania bol 19.10.2012), t. j. 12,71 eur/za jednu polhodinu. Súd priznal náhradu za stratu času podľa vyúčtovania teda za 12 začatých polhodín x 12,71 eur = 152,52 eur + 20 % DPH = 183,02 eur s DPH, pričom súd priznal opäť podľa pomeru úspechu žalobcu v konaní len 46 % z uvedenej sumy, t. j.: 84,19 eur.

Na základe vyššie uvádzaných výpočtov, súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia (pozostávajúcich z odmeny advokáta, náhrady paušálnych výdavkov, cestovných výdavkov a náhrady za stratu času) v celkovej výške: 421,16 eur.

Vo výroku uznesenia, súd určil podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, že náhradu trov konania žalobcovi sú žalovaní povinní nahradiť v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Uvedené rozhodnutie odôvodňuje súd v nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej, kde súd rozsudkom určil splatnosť priznanej istiny. Pri rozhodnutí o povolení splátok náhrady trov konania žalovaným, súd vychádzal zo zistenej nepriaznivej finančnej situácie žalovaných, vzhľadom k tomu, že ich sociálne, osobné a majetkové pomery sa od posledného rozhodnutia o výživnom výrazne zhoršili a svoju nepriaznivú finančnú situáciu zdôrazňoval v odvolaní aj žalovaný v 1. rade. Obidvaja žalovaní boli dlhšiu dobu práceneschopní. V súčasnej dobe žalovaná v 2. rade nemá žiaden príjem, poberá len dávku v hmotnej núdzi. Žalovaný v 1. rade má príjem za výkon práce na základe dohody o vykonaní práce. Dosahovaný príjem z výkonu práce žalovaného v 1. rade, však podlieha zrážkam pre viaceré exekučné konania. Obidvaja žalovaní majú vyživovaciu povinnosť k trom nezaopatreným, nepľnoletým deťom pochádzajúcich z ich manželstva. Vychádzajúc z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania, súd prihliadol nielen na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaných, ale pri povoľovaní splátok náhrady trov konania, súd prihliadol aj na to, že v porovnaní s majetkovou a osobnou situáciou žalovaných, nebude žalobca vo svojich pomeroch závažne dotknutý, s poukazom najmä k tomu, že žalovaným je povolené splácať priznané trovy konania žalobcu, avšak pod následkom, že v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou, stane celé plnenie zročným naraz. Výšku splátok súd určil s prihliadnutím k výške trov konania, ktoré boli určené žalovaným k náhrade žalobcovi ako aj po vyhodnotení majetkovej situácie u obidvoch žalovaných.

Prihliadajúc na výnimočnosť aplikácie ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd odôvodňuje, že aj napriek tomuto ustanoveniu tu bol daný dôvod, pre čiastočné priznanie náhrady trov konania žalobcovi voči žalovaným (aj napriek ich ťaživej sociálnej a majetkovej situácii), vzhľadom k tomu, že žalobca na uplatnenie svojho práva vynaložil odôvodnené trovy, pričom súd ich výšku priznal len v nevyhnutnom rozsahu na účelné uplatňovanie práva a aj tú len vo výške dosiahnutého čistého úspechu v konaní (46 %). Vzhľadom na takéto obmedzenia pri priznaní náhrady trov konania žalobcovi, súd nepovažoval za dôvodné možnosť úplného nepriznania náhrady trov konania, nakoľko žaloba bola podaná dôvodne, žalobca dosiahol úspech v rozsahu 73 % z pôvodne žalovanej istiny a zároveň súd aj napriek zníženiu rozsahu náhrady trov (oproti pôvodne určenej výške 73 % na 46 % zo všetkých priznaných trov konania žalobcu), tieto povolil žalovaným vo výroku uznesenia splácať, postupnými mesačnými splátkami vo výške 20 eur, pričom ale bolo určené, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, čím sú zároveň chránené aj oprávnené majetkové nároky žalobcu.

Elektronickým podaním zo dňa 13.08.2013 ohlásilo Spotrebiteľské združenie OSA vstup do konania ako vedľajší účastníka na strane žalovaných, pričom vo svojom podaní si žiadnym právne relevantným spôsobom neuplatnilo trovy konania a zároveň ani v lehote podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nevyčísliło trovy konania. S poukazom na uvedené preto súd vo výroku uznesenia náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaných nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 374 ods. 4 druhej vety O.s.p. odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel', môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.